

Czwartek, 8 lipca 2010 r.

Łamanie praw człowieka w Zimbabwe, w szczególności sprawa Farai Maguwu

P7_TA(2010)0288

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie Zimbabwe, szczególnie przypadku Farai Maguwu

(2011/C 351 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie liczne rezolucje w sprawie Zimbabwe, z których ostatnia została przyjęta w dniu 17 grudnia 2008 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2010/92/WPZiB z dnia 15 lutego 2010 r. ⁽²⁾ przedłużające do dnia 20 lutego 2011 r. obowiązywanie środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe nałożonych na mocy wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB ⁽³⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1226/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ⁽⁴⁾ zmieniające wspólne stanowisko,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 22 lutego 2010 r. w sprawie Zimbabwe oraz konkluzje 10. ministerialnego dialogu politycznego między UE a Republiką Południowej Afryki z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie Zimbabwe,
- uwzględniając poprzednie rezolucje ONZ w sprawie spornych diamentów, a w szczególności rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1459(2003) w sprawie systemu certyfikacji procesu Kimberley,
- uwzględniając system certyfikacji procesu Kimberley, wymagający od uczestników poświadczenia, że surowiec diamentowy nie jest wykorzystywany do finansowania konfliktów zbrojnych,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów, którą Zimbabwe ratyfikowało,
- uwzględniając komunikat z 7. sesji plenarnej systemu certyfikacji procesu Kimberley, która odbyła się w Swakopmund (Namibia) w dniu 5 listopada 2009 r., w szczególności jego ust. 13, 14 i 22,
- uwzględniając posiedzenie międzysesyjne procesu Kimberley, które odbyło się w Tel Awiwie (Izrael) w dniach 21–24 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając umowę z Kotonu o partnerstwie między UE a AKP, podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 r.,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Zimbabwe dobrowolnie uczestniczy w systemie certyfikacji procesu Kimberley, pozwalającym członkom na sprzedaż surowca diamentowego na legalnym rynku międzynarodowym, pod warunkiem że handel ten nie służy finansowaniu konfliktów zbrojnych,
- B. mając na uwadze, że proces Kimberley nie obejmuje obecnie nadużyć praw człowieka,
- C. mając na uwadze, że w ciągu najbliższych kilku lat Zimbabwe mogłaby stać się jednym z największych producentów diamentów na świecie, gdyby złoża diamentów w Marange (Chiadzwa) w prowincji Manicaland, potencjalnie generujące miliardy euro dochodu, zostało objęte pełną eksploatacją,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0640.

⁽²⁾ Dz.U. L 41 z 16.2.2010, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 10.12.2008, s. 11.

Czwartek, 8 lipca 2010 r.

- D. mając na uwadze, że w listopadzie 2009 r. w Swakopmund (Namibia) Zimbabwe zobowiązało się do podjęcia szeregu działań w celu zagwarantowania, że wydobycie diamentów w Marange będzie prowadzone zgodnie z systemem certyfikacji procesu Kimberley,
- E. mając na uwadze, że na międzysesyjnym posiedzeniu procesu Kimberley w Tel Awiwie w dniach 21–23 czerwca 2010 r. nie udało się osiągnąć porozumienia co do ewentualnego objęcia kwestii praw człowieka procesem Kimberley,
- F. mając na uwadze, że liczne międzynarodowe organizacje poza rządowe (w tym Human Rights Watch, Global Witness i Partnerstwo Afryka-Kanada) wyrażają poważne zaniepokojenie sytuacją w zakresie praw człowieka w Chiadzwa, w szczególności w związku z łamaniem praw człowieka przez siły bezpieczeństwa Zimbabwe,
- G. mając na uwadze, że Farai Maguwu, obywatel Zimbabwe i założyciel/ dyrektor Centrum Badań i Rozwoju (CRD), zajmującej się prawami człowieka organizacji pozarządowej z siedzibą w Manicaland, stwierdził poważne naruszenia praw człowieka popełniane przez państwowe siły bezpieczeństwa w szeregu kopalni diamentów w Zimbabwe, a zwłaszcza w Chiadzwa,
- H. mając na uwadze, że Farai Maguwu został aresztowany przez władze Zimbabwe 3 czerwca 2010 r. pod zarzutem rozpowszechniania informacji na szkodę państwa Zimbabwe i od tego czasu jest przetrzymywany w złych warunkach, nie otrzymuje podstawowych potrzebnych mu leków, odmówiono mu także prawa do rozpatrzenia jego sprawy przez sędziego w ciągu 48 godzin od zatrzymania i prawa do zwolnienia za kaucją,
1. domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Faraia Maguwu oraz potępi warunki jego aresztowania i przetrzymywania;
 2. nalega, aby władze Zimbabwe wywiązywały się ze zobowiązań w ramach procesu Kimberley, poczynionych na posiedzeniu w Swakopmund, dokonały pełnej demilitaryzacji złoża diamentów w Marange oraz wprowadziły właściwe środki mające na celu utrzymanie praworządności i porządku w sposób zapewniający poszanowanie praw miejscowej ludności;
 3. wzywa do dokonania przeglądu procesu Kimberley w celu właściwego uwzględnienia zasad dotyczących praw człowieka;
 4. nalega, aby rząd Zimbabwe wykorzystał znaczne dochody, jakie przyniesie prawdopodobnie kopalnia diamentów w Chiadzwa, jako podstawę ożywienia całej gospodarki Zimbabwe oraz jako środek finansowania opieki zdrowotnej, edukacji i świadczeń społecznych obecnie zapewnianych przez międzynarodowych darczyńców, i w tym celu apeluje do rządu o ustanowienie niezależnego diamentowego funduszu powierniczego, który byłby oddany do dyspozycji obywateli Zimbabwe;
 5. wzywa rząd Zimbabwe do zagwarantowania i chronienia nieograniczonego prawa do wolności słowa w Zimbabwe, tak aby organizacje pozarządowe (takie jak Ośrodek Badań i Rozwoju prowadzony przez Faraia Maguwu) mogły swobodnie wyrażać opinie bez obawy przed prześladowaniami lub uwięzieniem;
 6. apeluje, aby proces Kimberley zapewniał obserwatorowi ds. Zimbabwe działanie w pełni niezależne, rzetelne i z poszanowaniem praw człowieka;
 7. wzywa Republikę Południowej Afryki i Południowoafrykańską Wspólnotę Rozwoju (SADC), aby – w interesie własnym, a także w interesie Zimbabwe i szerszego regionu Afryki południowej – podjęły dynamiczne działania mające wspierać przywrócenie pełnej demokracji w Zimbabwe oraz poszanowanie praworządności i praw człowieka należnych obywatelom Zimbabwe; uznaje, że Robert Mugabe i jego bliscy współpracownicy pozostają przeszkodą w procesie odbudowy politycznej i gospodarczej oraz pojednania w Zimbabwe, gdyż dla własnej korzyści sprzeniewierzają gospodarcze zasoby kraju;

Czwartek, 8 lipca 2010 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje niedawne uaktualnienie (dokonane w lutym 2010 r.) wykazu UE niepożądanych osób fizycznych i prawnych posiadających powiązania z reżimem Mugabe; podkreśla, że te środki ograniczające są wymierzone wyłącznie przeciw częściom składowym reżimu Zimbabwe i w żaden sposób nie dotkną ogółu obywateli Zimbabwe;

9. podkreśla znaczenie dialogu między Unią Europejską a Zimbabwe i z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w tym kierunku;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich i państw kandydujących, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i zarazem wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, rządów i parlamentom Zimbabwe i Republiki Południowej Afryki, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego UE-AKP, instytucjom Unii Afrykańskiej, w tym Parlamentowi Panafrykańskiemu, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu SADC, rotacyjnemu przewodniczącemu procesu Kimberley (Izrael) oraz sekretarzowi generalnemu Wspólnoty Narodów.

Wenezuela, w szczególności sprawa Marii Lourdes Afiuni

P7_TA(2010)0289

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie Wenezueli, w szczególności w sprawie Marii Lourdes Afiuni

(2011/C 351 E/20)

Parlament Europejski,

— uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Wenezueli, a w szczególności rezolucje z dnia 11 lutego 2010 r., 7 maja 2009 r., 23 października 2008 r. oraz 24 maja 2007 r.,

— uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że podział i niezależność władz stanowią podstawę każdego demokratycznego państwa konstytucyjnego,
- B. mając na uwadze, że w dniu 10 grudnia 2009 r. Maria Lourdes Afiuni, „sędzia kontrolny” w Caracas, działając zgodnie z prawem wenezuelskim i opinią grupy roboczej ONZ ds. arbitralnego aresztowania, udzieliła warunkowego zwolnienia (pod rygorystycznymi warunkami, m.in. przy zatrzymaniu paszportu) Eligioowi Cedeño, który jest przetrzymywany w areszcie przed rozprawą sądową od lutego 2007 r.,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z prawem wenezuelskim areszt przed rozprawą sądową ogranicza się do dwóch lat oraz że sędzia Afiuni, wydając przedmiotowe postanowienie, podtrzymała prawa człowieka chronione na mocy prawa wenezuelskiego i międzynarodowego,
- D. mając na uwadze, że sędzię Afiuni natychmiast i bez postawienia zarzutów przed sądem aresztowali urzędnicy DISIP (dyrekcji wywiadu i prewencji), a 12 grudnia 2009 r. przeniesiono ją do INOF (Instituto Nacional de Orientación Femenina) – najbliższej strzeżonego więzienia, w którym wciąż jest przetrzymywana po ponad sześciu miesiącach w warunkach nadal zagrażających jej integralności fizycznej i psychicznej, gdyż do 24 uwięzionych z nią osób zostało skazanych przez nią za przestępstwa takie jak zabójstwa, przemyt narkotyków i porwania; od czasu zatrzymania stała się ona celem zniewag, pogroźek, słownych i fizycznych ataków oraz zamachów na jej życie,
- E. mając na uwadze, że w dniu 11 grudnia 2009 r. prezydent Hugo Chávez w przemówieniu wyemitowanym w telewizji nazwał ją bandytką, zwracając się do prokuratora generalnego o zastosowanie najwyższego wymiaru kary, a nawet nalegając na Zgromadzenie Narodowe, żeby przyjęło nową ustawę zaostrzającą wyroki za postępowanie tego rodzaju, która miałyby być stosowana wstecz,